

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. I.Potânga)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N.Budăi,Iu.Cotruță, V.Mihaila)

Î N C H E I E R E

19 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul de Stat al Muncii,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Calaraș Daria împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de Inspectoratul de Stat al Muncii și menținută hotărârea din 07 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),

c o n s t a t ă :

La 17 ianuarie 2020, reclamanta Calaraș Daria s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a învederat că, la 27 februarie 2018, s-a adresat cu cererea de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii cu privire la anularea procesului-verbal privind cercetarea accidentului mortal din 02 martie 2016.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 10 august 2018, cererea a fost respinsă. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 martie 2019, a fost admis apelul declarat de Daria Calaraș, a fost casată hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 10 august 2018, fiind adoptată o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă, a fost anulat procesul verbal privind cercetarea accidentului mortal în afara muncii suferit de Calaraș Ion din 02 martie 2016, a fost obligat Inspectoratul de stat al muncii de a efectua o nouă cercetare a cazului din 02 martie 2016, care a provocat decesul lui Calaraș Ion. Prin decizia Curții Supreme de Justiție a RM din 18 septembrie 2019, a fost casată decizia din 07

martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cauza fiind restituită la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2019, care are un caracter definitiv și executoriu, a fost admis apelul declarat de Calaraș Daria, casată hotărârea Judecătorei Chișinău din 10 august 2018, fiind pronunțată o nouă hotărâre prin care, acțiunea a fost admisă parțial, a fost anulat procesul verbal din 02 iunie 2016 privind cercetarea accidentului mortal în afara muncii suferit de Calaraș Ion la 02 martie 2016.

Reclamanta a mai indicat că, în procesul judecării cauzei de contencios administrativ menționat, a suportat cheltuieli pentru asistența juridică acordată de către avocatul Eduard Melnic, cu care a încheiat contractul de asistență juridică nr. 023 din 23 octombrie 2017, conform căruia, a achitat suma de 3 300 de lei, fapt confirmat prin bonul de plată Seria PL nr. 409012 din 23 octombrie 2017.

A menționat că, solicitarea de a fi compensate cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3 300 de lei, cu anexarea bonului de plată Seria PL nr. 409012 din 23 octombrie 2017 în original a fost solicitată în cererea de chemare în judecată din 27 februarie 2018, însă instanța de apel, având în vedere decizia adoptată la 27 noiembrie 2019, nu s-a expus asupra acestora, fapt, care a determinat-o să înainteze acțiunea în cauză.

Astfel, pornind de la Recomandările privind quantumul onorariilor și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobate de către Consiliul Uniunii Avocaților din Republica Moldova prin decizia nr. 2 din 30 martie 2012, consideră cheltuielile de asistență juridică suportate în sumă de 3 300 de lei, ca fiind reale, necesare și rezonabile, deoarece cauza civilă a fost complexă, iar interesele în toate instanțele de judecată i-au fost reprezentate de către avocatul Eduard Melnic.

În ședința de judecată reclamanta a solicitat să fie încasată de la Inspectoratul de stat al muncii suma de 3 300 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea din 07 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău (sediul Centru) acțiunea a fost admisă.

A fost încasată de la Inspectoratul de Stat a Muncii în beneficiul Calaraș Daria suma de 3 300 de lei cu titlu de cheltuieli judiciare suportate în cadrul judecării dosarului civil la acțiunea formulată de Calaraș Daria împotriva Inspectoratului de Stat a Muncii privind contestarea actului administrativ și obligarea efectuării unei cercetări noi a cazului.

Prin decizia din 21 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul de Stat al Muncii și menținută hotărârea din 07 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău (sediul Centru).

Pentru a decide astfel, instanțele reținând prevederile art.94 alin.(1), art.8 alin.(1) Cod de procedură civilă, art.5 alin.(1) al Legii cu privire la avocatură nr.1260-XV din 19 iulie 2002, pct.15 al Recomandării Uniunii Avocaților aprobat prin Decizia nr.2 din 30 martie 2012, au conchis că acțiunea este întemeiată și urmează a fi admisă, deoarece s-a demonstrat că reclamanta a beneficiat de serviciile avocatului Eduard Melnic, pe întreaga perioadă de derulare a procesului, iar conform bonului de plată a achitat cu titlu de onorariu suma de 3300 de lei.

Astfel, având în vedere complexitatea cauzei (anularea procesului-verbal privind cercetarea accidentului mortal din 02 martie 2016), durata procesului de judecată (07 martie 2019 - 27 noiembrie 2019), volumul de lucru efectuat de către avocatul Eduard Melnic, iar pretențiile reclamantei au fost admise parțial, instanțele au apreciat cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3300 de lei, ca fiind reale, necesare și rezonabile ca mărime.

La 10 noiembrie 2021, Inspectoratul de Stat al Muncii a contestat cu recurs decizia din 21 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă, ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului, recurentul a invocat interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, aprecierea probelor contrar prevederilor legale, examinarea superficială și neobiectivă a pricinii și că nu fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 21 octombrie 2021, expediată părților la 27 octombrie 2021. Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Referința la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Inspectoratul de Stat al Muncii, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea

considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de către Inspectoratul de Stat al Muncii, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarat de către Inspectoratul de Stat al Muncii.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Inspectoratul de Stat al Muncii.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas